

[Gert Petersen]

det sig først og fremmest om at få opklaret dette problem.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal lige begynde med at sige om det første dagsordensforslag, at det kan vi ikke stemme for. De problemer, der eksisterer for fiskeriet, er skabt af EF. Vi mener ikke, at de kan løses inden for EF. Vi har ikke nogen tillid til Domstolen. Derfor vil vi undlade at stemme om det første dagsordensforslag.

Ellers må jeg sige om dagsordensforslaget, at jeg lige har hørt, at den svenske regering er gået af, og det kunne være fristende, hvis vi kunne opnå det samme i dag, så vi kunne leve op til svenskernes standard. Så er det muligt, at vi kunne støtte dagsordensforslaget, men det skal jeg vende tilbage til.

Debatten har drejet sig om den redegørelse, vi fik fra statsministeren, og når der efterlyses initiativer og forslag fra anden side, så må jeg altså sige, at det er svært nok at diskutere den redegørelse med alle de uklarheder, der er, med alle de fornemmelser af, at der er hemmelige aftaler. Den forrige taler har allerede nævnt værdistigningsafgiften, hvor der ligger en lang række ikke oplyste enten aftaler eller i hvert fald noget, man har været inde på, så det er svært at tage stilling.

Jeg skal også erindre om den situation, der er omkring overenskomstforhandlingerne, hvor det også er vanskeligt at få at vide, hvad regeringens holdning egentlig er. Samtidig med at man har grebet ind i forhandlingerne, så siger man, at det vil man ikke. Samtidig med at man indbyder til trepartsdrøftelser, så siger man, at man overhovedet ikke vil blande sig i overenskomstsituationen.

Der har været talt meget om, at der ikke er reformpause, den regering var ikke så slem. Nu kunne man bruge meget til at bevise, hvor slem den er. Som sagt er det ikke meget, regeringen selv har klargjort om, hvad den vil.

I venstres månedsblad skriver man, at da hr. Henning Christophersen meddelte sin hovedbestyrelse, hvad aftalen gik ud på, troe-

de medlemmerne ikke deres egne ører. Ganske vist var der nogle fæle brokker, men hovedindholdet var såmænd lige så godt eller bedre end det, f. eks. en ren venstre-regering kunne have opnået: alle de socialdemokratiske mærkesager lagt på hylden, frem med sparekniven og de nødvendige indgreb stort set udformet i overensstemmelse med, hvad venstre tidligere har sagt. Det er venstres bedømmelse af den regering, og den bedømmelse, der ligger her, er sandelig meget rigtig.

Statsministeren talte om, at man ikke havde nogen nedskæringer, tværtimod var der tale om udvidelser. Der vil jeg bare lige nævne det lille skrift, Finansredegørelse, som vi har fået i dag, hvor der står på side 21:

»Lovreserven, der på finanslovsforslaget er budgetteret til 450 mill. kr., er reduceret med 415 mill. kr. til 35 mill. kr. Nedsættelsen skyldes i det væsentlige udskydelse af forslag om en forbedret studiestøtte, som hidtil har indgået med 0,4 mia kr. i 1979.«

Alligevel nævnte statsministeren, at man oven i købet ville forbedre uddannelsesstøtten. Der er altså i allerhøjeste grad tale om nedskæringer.

Finansministeren startede stærkt, men endte i virkeligheden med at notere, at arbejdsløsheden efter et opsving i arbejdsløshedstallet, altså en stigende arbejdsløshed, ville vende tilbage til det niveau, vi har i dag. Det var det, der kom ud om det.

Der var heller ikke fra finansministerens side noget om det, vi fremdrog om indkomstpolitikens skadelige virkninger, de følger, den har for arbejderklassen, og også den omfordeling af formuerne, som finder sted under indkomstpolitikken. Det hørte man ikke noget om. Men man hørte noget om alt det, som man ville gennemføre eller kunne tænke sig gennemført.

Der blev indledningsvis talt om pensionsreformen, men den var nu altså gennemført, inden denne regering kom til. Jeg vil også nævne, når man taler så meget om den pensionsreform, at vi jo har nævnt tidligere, at vi slet ikke var så tilfredse med den. Man opkræver altså til den særlige pensionsfond lige ved 2,7 mia kr. om året, og det, man giver ved denne pensionsreform, det er 940 mill. kr. Der kunne altså i allerhøjeste grad også pilles ved dette.

Og så er der kommunisternes holdning til finanslovsforslaget. Jeg sagde også tidligere,